

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Tercer període

Sèrie P - Número 27

Dimecres, 26 de setembre de 2007

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 20, primera reunió

Í N D E X

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00002/08) (p. 3)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 20.1

La sessió s'obre a les dotze del migdia i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00002/08). Junta de Portaveus. Substanciació.

El president

Comença la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00002/08)

Aquesta sessió tindrà un únic punt de l'ordre del dia, que és el debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu. Es regirà pels articles 132 i 133 del Reglament i la seqüència acordada per la presidència i la Junta de Portaveus del dia 18 de setembre de 2007.

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. José Montilla i Aguilera)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em presento al Parlament davant de tots vostès amb l'ànim sincer de debatre sobre l'acció governamental passada i futura amb tots els grups de la cambra, recolzat per l'àmplia majoria que dóna suport al Govern; disposat a escoltar les raons i les propostes dels grups de l'oposició i arribar, sempre que sigui possible, a eventuais acords principalment en els grans temes de país.

Així, vull reiterar d'entrada la voluntat de diàleg i d'acord que vaig anunciar en el meu discurs d'investidura i que vaig sintetitzar en la imatge de la mà estesa. Crec que en els primers mesos del mandat tant jo com el meu Govern hem estat fidels a aquell propòsit, i entenc que aquest debat és una nova ocasió per posar-lo en pràctica.

Voldria, abans de començar, expressar el meu agraïment sincer a Josep Piqué. Aquesta cambra i la política catalana –i l'espanyola, en general– perden, amb la seva retirada de la política activa, una de les veus més intel·ligents i ponderades dels últims anys. Alhora, naturalment, vull donar la benvinguda a l'illustre diputat Daniel Sirera en la seva nova funció de president del Grup del Partit Popular de Catalunya. Espero que trobi en la figura de Josep Piqué el referent i el mestratge adequat. (*Remor de veus.*)

Com és lògic, començaré per traçar el balanç dels deu mesos de governació transcorreguts des de la meva investidura com a president de la Generalitat de Catalunya. Vaig anunciar aleshores una vocació de normalitat, de voler que la serietat, la solidesa i l'empenta en la

defensa i la promoció dels interessos de Catalunya i dels catalans fossin trets diferencials de les nostres institucions d'autogovern. Aquesta vocació de normalitat política s'ha traduït en una estabilitat institucional que ha fet possible iniciar una acció de govern i parlamentària rigorosa i equilibrada. Aconseguir aquest objectiu és el que hi havia a l'arrel de l'acord de l'entesa nacional per al progrés signat amb Josep-Lluís Carod-Rovira i amb Joan Saura, representants d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i Esquerra Republicana de Catalunya, que dóna lloc al Govern d'entesa i que hem desenvolupat i hem concretat en un pla de govern.

Fa deu mesos vaig posar de manifest una forta càrrega d'exigència i de respecte als compromisos contrets. I per satisfer aquest mandat vaig assumir la responsabilitat de convertir les bones polítiques i l'eficàcia en la gestió en un senyal d'identitat del Govern. Estic convençut que avui aquest compromís es comença a veure satisfet i ens permetrà afrontar amb més garanties els principals reptes econòmics, socials i culturals de Catalunya.

En aquesta primera part de la meva intervenció explicaré les mesures, les decisions i els projectes que configuren una obra de govern en marxa, i que lògicament debatré i ampliaré allò que calgui en les intervencions posteriors.

En la segona part procuraré explicar aquelles iniciatives transformadores que articulen la idea d'una Catalunya capacitada per renovar la seva ambició nacional en un món obert, i plenament confiada en les seves possibilitats de futur.

Voldria iniciar aquesta primera part de la meva intervenció parlant de polítiques socials. I ho faré per les mateixes raons que les primeres lleis i mesures del Govern que tinc l'honor de presidir van voler incidir en aquest accent. L'obligació que tenim com a governants és atendre tota la societat catalana, però de manera molt especial aquelles persones i col·lectius que es troben en situació de fragilitat. Sense una acció de govern potent, que s'orienti a garantir i ampliar els drets reals i efectius dels més de 7 milions de catalans i catalanes, els riscos de fractura poden tenallar la nostra capacitat col·lectiva de progrés.

En el discurs d'investidura vaig comprometre'm a entendre el suport a la dependència com a expressió del dret a l'autonomia d'aquelles persones que no es poden valer per si mateixes i d'aquelles que doblen la seva jornada per atendre els seus familiars que pateixen aquesta dependència, que generalment són dones.

Avui, en canvi, els puc parlar de l'inici del desplegament i aplicació de la Llei de dependència, aprovada per les Corts Generals, com a quart pilar de l'estat del benestar, i de l'aprovació molt properament del Projecte de Llei de serveis socials, que comportarà a casa nostra la universalització del dret als serveis socials.

L'objectiu d'aquest curs, que aconseguirem, és assegurar l'accés als recursos socials de la cartera de serveis de la Llei de dependència a les aproximadament trenta mil persones que a Catalunya s'hi poden acollir. L'any

que ve iniciarem el procés adreçat a les persones amb el grau dos de dependència severa, amb la perspectiva d'aprovar paral·lelament la programació territorial dels serveis socials especialitzats per a les persones grans i per a les persones amb discapacitat i malalts mentals del segon i tercer nivell de la xarxa bàsica de serveis socials de responsabilitat pública.

La col·laboració amb el tercer sector serà fonamental per vertebrar un sistema d'atenció a la dependència atent al context de les persones amb autonomia limitada, i el departament que dirigeix la consellera Carme Capdevila n'és ben conscient. Per això molt aviat presentarem un pla de suport al tercer sector que potenciarà l'acció de les més de 5.500 entitats socials i en reconeixerà la capacitat de representació i interlocució davant del Govern de Catalunya i els governs locals.

El Govern també va aprovar el dia 29 de maig el decret que desenvolupa la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic i que afavorirà més de 200.000 persones en situació de precarietat econòmica. A través d'aquest decret evitarem que ningú que resideixi a Catalunya tingui uns ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència, que s'ha establert en 531,7 euros per a l'any 2007. No és suficient, però és un pas important i ens permet avançar en la vertebració d'un sistema català de serveis socials que suposarà l'equiparació efectiva del nostre país amb els més avançats d'Europa.

Les dones que pateixen la violència de gènere estaran més protegides amb l'aprovació de Projecte de llei de drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista. Aquest projecte de llei implicarà, entre d'altres, la creació d'un fons de garantia de pensions i prestacions per cobrir impagaments, principalment de pensions alimentàries i també de prestacions compensatòries. L'Institut Català de les Dones, amb la col·laboració també del Departament d'Interior, està implantant un programa per a l'abordatge integral de les violències contra les dones, també en el marc del V Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya 2005-2007.

Així mateix la revisió dels protocols de prevenció, detecció i repressió del maltractament infantil ens permetrà amb més diligència aquesta xacra de la nostra societat, amb la perspectiva més àmplia que ofereix l'elaboració del projecte de llei de la infància i l'adolescència al llarg d'aquesta legislatura. Aquest 2007 el Govern ja ha incrementat el pressupost de finançament dels equips d'atenció a la infància i l'adolescència en un 21 per cent i ha dut a terme actuacions de millora en la xarxa de centres de protecció a la infància i a l'adolescència concertats.

La futura llei de polítiques de joventut també ens permetrà desplegar arreu del territori una xarxa bàsica de serveis a la joventut en col·laboració amb els ajuntaments a través del Pla d'infraestructures i serveis a la joventut.

I per donar resposta a les principals preocupacions dels joves, el Govern impulsarà l'Acord per a l'ocupació juvenil i el Programa de crèdits d'emancipació. Durant el darrer trimestre d'aquest 2007 el Govern impulsarà un nou projecte per afavorir l'estabilització dels joves al

mercat de treball i per reduir les seves taxes de temporalitat. Entre les mesures que contindrà aquesta iniciativa del Govern, cal remarcar els incentius de fins a dos mil euros a les empreses per cada contracte temporal que passi a indefinit de treballadors menors de trenta anys.

També en el discurs d'investidura vaig parlar de la necessitat d'avançar cap a un model sanitari més modern i sostenible. L'actuació del Govern s'ha centrat en la ciutadania i en els professionals de la salut. En aquests mesos el Govern ha estat impulsor, receptiu, proactiu i executiu de les actuacions del Consell de la Professió Mèdica i d'infermeria i avui els nostres professionals tenen unes millors condicions salarials i professionals. Des de l'any 2006 s'han destinat 319 milions d'euros a les millores salarials, i aquests darrers mesos s'han ofert tres mil places d'ocupació pública per reduir la temporalitat laboral.

L'esforç inversor en equipaments sanitaris ha servit perquè els nostres professionals treballin en millors condicions després de molta manca d'inversió. Les seixanta-cinc actuacions d'inversió finalitzades en els darrers sis, per un valor de més de 600 milions d'euros, avalen la determinació del Govern per millorar els equipaments sanitaris. Des de l'inici d'aquesta legislatura, en menys d'un any, hi ha hagut un increment de 120.000 targetes sanitàries, i hem anat resolent amb eficàcia les tensions assistencials que s'han produït en alguns territoris, sense renunciar a desenvolupar aquelles reformes que consoliden un model sanitari sostenible. En són exemples significatius el Pla d'innovació de l'atenció primària, el Pla estratègic maternoinfantil o el desplegament dels plans directors per les malalties més prevalents.

Aquelles polítiques més valorades pels nostres ciutadans, com, per exemple, la implantació del diagnòstic ràpid de càncer, s'han vist reforçades en l'inici d'aquesta legislatura. Com he tingut l'oportunitat de comprovar aquest cap de setmana a la Conferència Europea del Càncer, que encara s'està celebrant.

I també hem seguit treballant per reduir les llistes i els temps d'espera, amb plena consciència que cal seguir millorant. Mentre hi hagi diagnòstics o intervencions que es podrien fer abans per salvar vides o millorar l'estat de salut dels pacients, no sentiran de mi ni de la consellera Marina Geli un discurs triomfalista en cap d'aquestes matèries –satisfacció pels avenços, sí, però triomfalismes, no–, pel profund respecte que ens mereixen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Per això, evidentment, incidents com el que ha passat a l'Hospital de la Vall d'Hebron ens preocupen. I en parlava aquest matí amb el director, comentant precisament que afortunadament ahir, des de les tres del matí, ja estaven resolts els problemes del bloc quirúrgic i de les àrees de radiodiagnòstic i de medicina nuclear. Pràcticament, per tant, estan a la normalitat. Un desgraciat incident, com ho va qualificar l'exconseller de sanitat Xavier Trias, però que ha comportat molts maldecaps als ciutadans.

Fet aquest comentari, he de tornar..., dient que l'extensió progressiva, també, del programa «Salut i escola», que arribarà ara a 65.000 estudiants d'ESO, o del programa «Salut i barris», implantat a tretze barris que

concentren aproximadament uns 200.000 habitants, són una mostra de l'aposta del Govern per seguir potenciant la salut pública, a partir d'un enfocament comunitari.

L'inici d'aquesta legislatura ha representat també un punt d'inflexió en les reformes organitzatives del sector sanitari. L'aprovació de la Llei de l'Institut Català de la Salut el juliol passat vindrà acompanyada els propers mesos d'un finançament sanitari més sostenible i de l'actualització del nostre model assistencial a partir del nou pla de salut i el decret del mapa sanitari. També pretenem aprovar, espero que amb el màxim suport possible, la Llei de modernització i qualitat del sistema sanitari.

Pel que fa a l'educació, aquest primer any de la legislatura està sent especialment prolífic en diversos sentits. Per força havia de ser així, tractant-se del primer any en què es desenvolupava amb plena vigència el Pacte nacional per l'educació i es desplegaven els seus principals acords.

Aquest curs 2007-2008 la sisena hora a l'educació primària a les escoles públiques ja arribarà al 90 per cent de l'alumnat, i el curs vinent abastarà tota la població escolar de Catalunya. A més s'ha constituït la mesa que estudia el mòdul dels concerts, i ja s'apliquen vint-i-set contractes programa per a la gratuïtat de la sisena hora en centres concertats. I amb relació a la col·laboració amb els ajuntaments, cal destacar l'èxit en l'aplicació dels vuitanta-nou plans educatius d'entorn per coordinar l'acció educativa més enllà de l'àmbit escolar que es desenvolupen a setanta-nou municipis de Catalunya.

Tot i no constar en el pacte més que com una reafirmació d'un projecte ja posat en marxa amb anterioritat, vull destacar que s'han compromès 29.832 places públiques d'educació infantil, amb dades de juny d'aquest any. Ens trobem, per tant, al llindar del compliment del compromís de creació de trenta mil places que preveia el Mapa 2004-2008. El conseller Ernest Maragall és plenament conscient que aquesta fita no satisfarà les necessitats de la societat catalana i que caldrà ampliar notablement en el futur immediat el nombre de places de llars d'infants.

El Govern també vol potenciar l'autonomia educativa dels centres, perquè els centres puguin elaborar projectes adaptats a la seva pròpia realitat social i lingüística i a l'estímul de la comunitat educativa que articulen amb el suport del Departament d'Educació.

Igualment, mantindrem l'objectiu del trilingüisme, a través d'un pla d'impuls de l'anglès que ja ha començat, que suposarà una inversió pública de més de 220 milions d'euros al llarg de la implementació del pla.

El nostre projecte de reforma educativa comptarà amb la implantació de 1.320 programes d'innovació que potenciïn la incorporació de noves metodologies en la dinàmica escolar, la millora dels resultats de l'aprenentatge, el foment de la convivència i la motivació i la formació del professorat.

I en el terreny de la innovació educativa també voldria destacar els plans de millora de secundària que ja s'apliquen al 60 per cent dels centres, així com la gran inversió per dotar les aules de tecnologies de la infor-

mació i comunicació. Tant el projecte Heura, que permetrà el cablatge de totes les aules amb accés a banda ampla abans d'acabar l'any vinent, com el *kit* d'internet a l'aula, que complementa i en un futur substituirà la pissarra a 564 centres.

Com a objectius de futur, el Departament d'Educació s'ha fixat els següents: augmentar un 15 per cent la taxa d'alumnes que finalitzen amb el graduat en l'ensenyament secundari obligatori; augmentar un 15 per cent també la taxa d'alumnes que tenen estudis postobligatoris, per equiparar-nos a la mitjana europea, i augmentar –un objectiu molt ambiciós– un 50 per cent el nombre d'alumnes que han cursat estudis de formació professional.

Si el nivell educatiu d'un país és un indicador de la seva capacitat per afrontar el futur, podem mirar amb més confiança que mai l'esdevenidor de Catalunya. Tenim les eines, els objectius i els criteris per obrir el camí del l'èxit escolar a través del gran full de ruta que aquest país fa més de vint anys que espera: la llei d'educació de Catalunya, sobre la qual espero també que arribarem a acords amplis i duradors.

Però no només a l'escola, sinó arreu de Catalunya, hem de crear les condicions perquè els centenars de milers d'homes i dones que han arribat els darrers anys puguin desenvolupar el seu sentit cívic. Ho aconseguirem amb polítiques actives i accions concretes que incloguin la seva progressiva integració social, laboral i cultural.

Una de les vies de participació la trobem en el coneixement i conreu de la llengua catalana. Aquest objectiu és el que faciliten iniciatives com el curs d'aprenentatge de català *online*, que duu el nom de Parla.cat; o amb l'impuls renovat del programa «Voluntariat per la llengua», i l'èxit col·lectiu que suposa l'acolliment lingüístic. El Consorci per a la Normalització Lingüística ha incrementat un 15,26 per cent l'oferta de cursos inicials i bàsics, i ha arribat a la xifra total de 2.153 cursos entre octubre del 2006 i juny del 2007, amb més de noranta mil persones inscrites. Vull expressar aquí el meu agraïment al treball que persones i entitats cíviques i culturals duen a terme en l'esforç col·lectiu perquè els nouvinguts comprenguin i puguin utilitzar en el mínim de temps possible els trets bàsics de la llengua i la cultura pròpia de Catalunya.

Voldria parlar ara un moment de seguretat i de justícia. El Govern està convençut que només hi ha ciutadans lliures quan se senten segurs, protegits pels poders públics i emparats pels serveis que garanteixen la seguretat ciutadana. Des d'aquest punt de vista, Catalunya segueix sent un país amb un índex de seguretat raonable. En els primers vuit mesos d'aquest 2007 s'ha produït un descens significatiu dels delictes contra les persones al territori de desplegament. Els robatoris a domicili s'han reduït gairebé un 8 per cent; els robatoris violents, un 17 per cent, i els robatoris silenciosos, un 40 per cent. I la percepció de seguretat ciutadana que indica el nivell de seguretat percebuda per la ciutadania en el seu municipi de residència es manté pràcticament estable des de l'any 2004.

Aquesta situació es deu, en bona mesura i proporcions diverses, a la cohesió de la nostra societat, a l'eficàcia

dels cossos i forces de seguretat i al manteniment d'un alt grau de civisme i de cooperació ciutadana. Al llarg d'aquests deu mesos hem treballat per garantir el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra seguint el calendari previst, d'acord amb el Pla director de desplegament 2007. La inversió que suposa en comissaries és de més de 36 milions d'euros. Amb aquesta inversió i el corresponent desplegament d'efectius a finals del 2007 més del 90 per cent de la població catalana estarà coberta per mossos d'esquadra.

Estem desenvolupant un model policial propi i alhora estem establint nous mecanismes de coordinació amb la resta de cossos i forces de seguretat de l'Estat. Hem aprovat el Programa de diversificació social per incorporar-hi agents que tinguin coneixements d'altres cultures i llengües estrangeres i que ens permetin adaptar millor la policia de Catalunya a la societat que serveix.

De cara als propers mesos, el departament, dirigit pel conseller Joan Saura, es proposa abordar la creació del consell de seguretat, del comitè d'ètica i de la carta de serveis, en el marc d'una nova llei del sistema policial de Catalunya, que trametrem al Parlament durant l'any 2008.

L'1 de novembre del 2007 s'obriran les comissaries de les comarques del Baix Llobregat, del Garraf i Baix Penedès, i al llarg del 2008, com vostès saben, culminarem el desplegament en arribar al Tarragonès, a l'Alt Camp, a la Conca de Barberà, al Baix Camp, al Priorat, al Baix Ebre, al Montsià, a la Terra Alta i a la Ribera d'Ebre.

Pel que fa a la política de seguretat viària, ens acostem a l'objectiu marcat per les directrius europees de reducció del 50 per cent de la mortalitat amb l'horitzó de l'any 2010. Malgrat un estiu poc favorable, des de principis d'any la sinistralitat s'ha reduït un 5,9 per cent respecte a l'any 2006 i un 45,3 per cent amb relació al 2000. I continuarem treballant sense abaixar la guàrdia. Hem aprovat el Programa d'activitats per a la seguretat viària de Catalunya durant l'any 2007, i les actuacions prioritàries que estem desenvolupant en aquest àmbit són dues: fomentar la signatura d'acords entre el Servei Català de Trànsit i els ajuntaments per reduir la sinistralitat en les vies urbanes i elaborar el pla de seguretat viària 2008-2010.

També en els deu mesos hem fet un important esforç pressupostari per ampliar els parcs de bombers, que ja s'han concretat enguany en la finalització dels parcs d'Amposta, la Pera, les Borges Blanques i Mataró, i en la reforma i ampliació dels parcs de Cervera, Tàrraga, el Prat i Pineda de Mar, i l'Escola de Bombers i Seguretat Civil. I també estem mantenint el ritme inversor en l'adquisició de mitjans especialitzats i de mitjans aeris, per continuar ampliant la nostra capacitat de resposta quan es produeixin incendis, i estem incrementant el nombre de bombers professionals: aquest any, amb 153 nous professionals, i l'any que ve, amb 110 més.

Aquest any podem fer una valoració molt positiva de la campanya d'estiu. S'ha produït un nombre d'incendis relativament similar al de l'any passat, però s'ha cremat un 48,7 per cent menys de superfície. El nostre objectiu

de cara a l'any que ve és elaborar una nova llei de prevenció d'incendis i modificar la ja obsoleta llei del 94.

La millora de la gestió de les urgències ha estat una altra de les nostres prioritats, i un cop aprovada ara ens cal desplegar la Llei del servei d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112. En els propers mesos, a més, s'integraran en el 112 el telèfon d'urgència dels Mossos d'Esquadra i el 061, i es potenciarà, per tant, el Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112.

Pel que fa a l'Administració de justícia, cal destacar l'entrada en funcionament de disset òrgans judicials a Catalunya durant aquest any, dels quals voldria destacar els set nous jutjats de violència sobre la dona. En el marc del Pla de renovació dels equipaments judicials, aquests darrers mesos el departament dirigit per la consellera Montserrat Tura ha enllestit les obres dels nous edificis judicials de Cornellà, Olot i Vilafranca. També estan a punt d'acabar l'edifici dels nous jutjats a l'Hospitalet de Llobregat, a la ciutat de la justícia, i les ampliacions i rehabilitacions d'edificis de Falset i Reus, a les quals l'any que ve s'afegirà la inauguració dels nou edificis de nova construcció i la licitació i la redacció del projecte per a tretze més.

Pel que fa al sistema penitenciari, cal destacar l'obertura el primer de juny passat del nou Centre Penitenciari Brians II, amb capacitat per a 1.500 interns. Paral·lelament s'han convocat 453 places del Cos de Tècnics Especialistes de Serveis Penitenciaris, i recentment s'han graduat 205 nous tècnics penitenciaris. En l'àmbit de la rehabilitació i la reinserció, han experimentat un important increment les mesures penals alternatives, que ja representen un 30 per cent del conjunt de mesures d'execució penal.

I pel que fa a la justícia juvenil s'ha posat en funcionament a Barcelona el nou centre de Can Llupià, que és el primer centre educatiu de justícia juvenil que es posa en funcionament des de l'any 92. I abans d'acabar l'any 2008, el Govern posarà en marxa el nou centre de joves de Quatre Camins, que substituirà la presó de la Trinitat de Barcelona i el centre també penitenciari de Lledoners, al Bages. I finalment, seguirem treballant en els nous centres penitenciaris de Mas d'Enric, al Catllar, Tarragona; de Puig de les Basses, a Figueres; dels Plans, a Tàrraga, i en el de dones, a Sant Llorenç d'Hortons.

Mai –mai– hi havia hagut tant volum d'obra pública en marxa. I aquesta afirmació també val per als equipaments i les instal·lacions judicials i penitenciaris. I en els propers mesos, també, el Govern enviarà al Parlament el Projecte de llei de creació de l'agència d'execució penal i de reparació a la comunitat, i s'impulsaran nous programes d'atenció especialitzada per reduir el risc de reincidència de determinats tipus de delictes.

Gràcies també al nou Estatut, hem pogut desplegar les nostres competències en matèria de notaries i registres, i hem convocat per primera vegada en la història el concurs de provisió de les notaries vacants de Catalunya.

I en l'àmbit del dret civil, el Govern va aprovar i va tornar a presentar al Parlament els projectes de llei del llibre III del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques; del llibre IV del Codi civil de Catalunya,

relatiu a les successions, i el Projecte de contractes de conreu. I s'han fet els primers passos d'una política compromesa amb la conciliació responsable d'oci i joc i de la modernització del marc normatiu, amb el desenvolupament de la Llei d'espectacles públics i activitats recreatives.

Senyors i senyores diputats, la situació de la nostra economia és un factor clau per a la garantia del benestar. I podem afirmar que la situació és realment bona, tal com tractaré d'il·lustrar a continuació.

Com vostès saben, el PIB va créixer un 3,9 per cent l'any 2006, una taxa realment elevada, per sobre fins i tot de les previsions que havia fet el Govern. I durant el 2007 estem creixent també al mateix nivell. Aquest 3,9 per cent representa la taxa de creixement més elevada des de l'any 99, i supera en un punt i mig la de la zona euro. Cada any creixem més que l'anterior des de fa ja quatre anys i no havíem tingut una etapa de creixement sostingut com la que estem tenint des dels anys seixanta. El nostre PIB per càpita, amb paritat de poder de compra, se situa 7,2 punts per sobre de la mitjana comunitària dels quinze –no dels vint-i-set, dels quinze–, quan l'any 86 era setze punts per sota.

Les dades no enganyen ningú. La nostra economia disposa d'una bona salut i no és el moment de perdre la confiança ni de fomentar un clima de pessimisme que no es correspon amb la nostra situació real. Hem de tenir confiança en les nostres possibilitats i en el futur de la nostra economia.

Estem creant molta ocupació, pràcticament quatre-cents mil llocs de treball entre l'any 2003 i l'any 2006. Tenim una taxa d'ocupació del 71 per cent, per sobre de l'objectiu de Lisboa per a l'any 2010 –que com vostès recorden és del 70 per cent. El nivell d'atur se situa en mínims històrics, amb una taxa mitjana del 6,6 per cent el 2006, que podria acabar sent encara més baixa en finalitzar el 2007. I d'una altra banda, la inflació d'aquest mes d'agost ha baixat fins a mínims, situant-se en el 2,4 per cent i reduint el diferencial de preus amb Espanya a 0,2 punts i amb la Zona Euro a 0,6 punts.

Darrerament, no obstant, hi ha els que promouen un missatge que malgrat les bones dades macroeconòmiques l'economia real no funciona tan bé i que els ciutadans tenen problemes per arribar a final de mes. I és cert que en els darrers mesos l'economia en general, també la catalana, ha vist aparèixer possibles amenaces sobre alguns dels pilars més bàsics de qualsevol economia familiar: el cost de la cistella d'alimentació i el cost de l'habitatge. I també ho és que són les famílies amb menor nivell d'ingressos, aquelles que les estan patint amb major intensitat, en especial el 27 per cent d'assalariats catalans amb ingressos mensuals inferiors als mil euros.

Tanmateix, la principal preocupació per a les economies familiars és actualment l'evolució dels tipus d'interès i la seva repercussió en les quotes hipotecàries, especialment per a aquelles famílies que tenen hipoteques de tipus variable.

El Govern coneix, comprèn i és perfectament conscient d'aquesta situació de neguit que avui tenen molts

ciutadans. Davant de l'increment que s'està produint d'operacions de refinançament i agrupació de préstecs dels darrers mesos, l'Agència Catalana de Consum té el mandat de garantir que aquestes operacions es formalitzin sota el màxim rigor jurídic i financer per defensar els interessos dels ciutadans. El Govern no pot permetre que les famílies en situació més precària pateixin cap tipus d'abús en aquest sentit. Ara bé, cal evitar caure en qualsevol tipus d'alarmisme. Actualment, la taxa d'impagaments de préstecs hipotecaris segueix en mínims històrics i els experts, com vostès saben, consideren que el moviment a l'alça dels tipus d'interès està arribant a la seva fi, fet que ajudarà a relaxar les tensions financeres dels ciutadans.

Tal com aniré detallant al llarg d'aquest discurs, el Govern està prenent les mesures necessàries per tal que l'economia catalana mantingui el seu pols actual. El manteniment del vigor de l'economia catalana i del ritme de creació de llocs de treball permetrà superar aquestes dificultats temporals. Avui no tenim cap indicador que ens faci percebre el contrari.

A nivell sectorial, podem començar a afirmar amb dades solvents que estem també a l'inici d'un canvi de model. La indústria, motor històric i sector clau del nostre país, està agafant el relleu de la construcció i dels serveis com a font de creixement i generació d'ocupació. Només els donaré tres dades de l'Observatori de Prospectiva Industrial que demostren que estem en el millor moment des de fa set anys: la indústria en el segon trimestre del 2007 va créixer el 3,3 per cent, la inversió industrial està creixent al 7,1 per cent, i les pimes industrials han generat més de 9.200 llocs de treball aquest primer semestre de l'any. El 2006, per primera vegada en els darrers sis anys, també les exportacions van créixer més que les importacions. Les importacions han crescut un 10,4 per cent i les exportacions un 12. I l'última dada mensual d'aquest any, la del mes de juny, presenta un creixement del 12,9 per cent, que també és el creixement més alt des de l'any 2000.

Catalunya, com vostès saben, representa el 27,6 per cent de les exportacions espanyoles i el 43,1 per cent en el cas de les exportacions d'alt valor afegit. Som el motor exportador de la península Ibèrica i el nostre grau d'apertura supera el 70 per cent del PIB.

Per aquests motius són necessàries les inversions en infraestructures, de les quals hem parlat àmpliament els darrers mesos i, lògicament, en parlarem també durant aquest debat.

La productivitat, punt feble fins ara de l'etapa de creixement, comença també a créixer. Al llarg del 2006 la productivitat va augmentar un 1,1 per cent, mentre que durant el període 2000-2005 ho havia fet un 0,04 per cent. I la productivitat i l'ocupació són les variables que determinen la nostra renda per càpita, que actualment se situa en el 124,2 de la mitjana –en aquest cas sí– de la Unió Europea dels 27, en termes de paritat de poder adquisitiu. L'acord estratègic, liderat pel conseller Castells, ha permès crear les condicions per avançar cap a un model productiu que ens permeti continuar competint amb regions industrials capdavanteres d'Europa.

La credibilitat institucional del Govern d'un país també és avalada pels seus pressupostos, que són l'eina bàsica per a l'execució de les polítiques derivades del pla de Govern i que aquest any 2007 arriben a un import consolidat, com vostès saben, de 32.000 milions d'euros. Uns pressupostos fets amb rigor i caracteritzats per quatre línies fonamentals. Primera, l'impuls decidit de les polítiques socials i els serveis a les persones com a gran prioritat, i, a la vegada, per a l'impuls de la competitivitat i la modernització de la nostra economia. La segona, la consolidació de l'esforç inversor. La tercera, no incrementar la pressió fiscal; no han trobat vostès cap mesura dispositiva que augmenti els impostos en els pressupostos actualment vigents. I quarta, són uns pressupostos caracteritzats per l'esforç de sanejament dels nostres comptes públics per a la reducció del dèficit, la contenció de l'endeutament i l'augment apreciable de l'estalvi corrent. Com es va veure fa un parell de setmanes, el Govern també no ha dubtat tampoc a actuar amb rigor quan ha calgut fer ajustos en funció de l'evolució dels ingressos.

Ben aviat presentarem els pressupostos per a l'exercici 2008, amb la mateixa voluntat d'eficàcia, eficiència i impuls de les polítiques socials assolits fins ara. Conscient que un dels principals problemes per a la ciutadania és l'accés a l'habitatge, el Govern ha orientat la seva política fiscal a una rebaixa limitada per facilitar l'accés dels joves a l'habitatge, que s'ha desenvolupat, com vostès saben, amb la ja aprovada Llei de mesures fiscals i financeres.

Durant aquest nou curs polític presentarem el projecte de Llei de modificació de l'impost de successions i donacions. I els puc avançar que la intenció és que quedi exempta, pel que fa a l'habitatge, la tributació de la «venda» habitual fins a una base liquidable de 500.000 euros.

Més enllà de la política purament macroeconòmica, on gaudim d'un àmbit competencial limitat, perquè ens trobem en una unió econòmica i monetària, juguem un paper més rellevant en la política microeconòmica.

Al nostre país, avui, hi ha uns 3,5 milions de persones ocupades, i gairebé 1,5 milions de les quals són dones. Mai hi ha hagut tants treballadors i treballadores a Catalunya amb feina. Hem aprovat –i el mèrit, en aquest cas, és compartit per totes les forces polítiques– la Llei de relacions laborals que facilitarà el pilar de la concertació social. El Departament de Treball ha creat el Programa d'igualtat d'oportunitats al món del treball per incentivar les empreses a aplicar-la. I, de cara a l'any que ve, elaborarem el pla estratègic per a la inserció laboral de persones amb discapacitat 2008-2010.

Estic convençut que hem d'actuar de forma contundent per augmentar la taxa d'ocupació d'aquells col·lectius amb més dificultat d'inserció, i un dels millors exemples del Govern per aconseguir-ho és el Programa de treball als barris, que combina els instruments de les polítiques actives d'ocupació amb un coneixement del context social i territorial de proximitat.

En matèria de riscos laborals, hem donat compliment de forma escrupolosa al Pla de prevenció de riscos laborals. Hem començat a formar en matèria de salut la-

boral els alumnes d'ESO i hem posat en marxa ajuts a les pimes perquè inverteixin en equips més moderns i segurs, estenent al mateix temps els controls a les empreses amb majors índexs de sinistralitat.

Serem, com ha dit en més d'una ocasió la consellera Serna, inflexibles en la lluita contra la sinistralitat laboral. La prevenció de riscos laborals, per tant, s'ha de veure no com una despesa, sinó com una inversió que incideix directament en la competitivitat del país.

Durant el curs polític que ara comença, també treballarem en l'elaboració de l'avantprojecte de llei de cooperatives, en el pla de foment del treball autònom, en el programa de foment de l'emprenedoria des de les institucions educatives i en la política de suport empresarial.

Creiem imprescindible que el Govern fomenti les millors condicions perquè les empreses puguin competir en mercats cada vegada més globals i exigents. I per aquest motiu, em sembla imprescindible promoure un major dimensionament de les empreses catalanes. Ho hem expressat en diverses ocasions.

En aquest terreny, cal destacar la feina que desenvolupa l'Institut Català de Finances, que està deixant de ser l'entitat financera de les empreses en fallida, per passar a ser l'entitat de crèdit públic de les empreses del futur a Catalunya. L'institut ha de consolidar les línies estratègiques en matèria de suport al finançament de les petites i mitjanes empreses, de suport a l'emprenedor i de participació en iniciatives de capital risc.

Volem que emprendre sigui més fàcil i per això també hem aprovat ja el Pla de simplificació administrativa, amb quaranta-vuit mesures que incideixen en més de cent tràmits per reduir la burocràcia i millorar la competitivitat de l'economia productiva.

I cal afegir als blocs anteriors el Programa d'incentius al comerç urbà 2007, amb un total de 24,5 milions d'euros, el Pla de dinamització de la moda 2007-2010, i el Pla de desenvolupament turístic. I des del Govern també estem potenciant la innovació i la internacionalització, donant especial atenció als *clusters*, als sistemes de producció local existents a la nostra economia, especialment a la indústria, i iniciant també actuacions en els sectors del turisme i dels serveis.

Tot just quan ja hem passat l'equador del Pla de recerca i innovació 2005-2008, iniciarem també el procés de consulta i negociació del Pacte nacional per a la recerca i innovació, al qual em referiré més endavant. El Govern ha incrementat aquest any un 43,7 per cent els recursos destinats a la recerca, al desenvolupament i a la innovació respecte al pressupost de l'any 2006 i ha realitzat la reforma del Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica. Del 2007 al 2008 destinarem més de 3.000 milions d'euros a recerca, desenvolupament i innovació. I si mantenim l'actual nivell d'inversió, assolirem l'objectiu d'invertir el 2 per cent del PIB en recerca, desenvolupament i innovació l'any 2010.

Volem que Catalunya es vagi apropant, en termes de despesa en R+D, al seu nivell de renda per càpita a Europa. Sabem que no és fàcil, però és un objectiu que estic segur que aconseguirem.

I com a aposta decisiva continuarem treballant per consolidar la Bioregió, que és el *cluster* de futur més important del país, i alguns de vostès i membres del Govern han tingut ocasió de conèixer l'empenta d'alguns dels parcs de recerca que tenim al nostre país, dels que porten escassament un any funcionant, com el Parc de Recerca Biomèdica.

L'altra cara de la mateixa moneda és la internacionalització. Aquest any s'ha obert una línia d'ajuts per al foment de la internacionalització de l'economia catalana, per un import de 14,3 milions d'euros, complementada amb 8 milions d'euros en altres accions, com polítiques sectorials i *clusters* o formació en l'àmbit del comerç internacional. Ja està en marxa el Pla per a la internacionalització del sector de l'automoció i el del sector tèxtil i confecció. I l'Institut Català de Finances ha obert una nova línia de préstecs amb condicions avantatjoses per a la internacionalització de les empreses catalanes. La propera fusió del Cidem i el Copca en la futura Agència d'Innovació i Internacionalització serà la mostra de com l'Administració també s'adapta al curs del temps i a les demandes del nostre entorn.

Bé, ni ara ni en el futur no faltarà tampoc el diàleg amb les universitats. El Govern farà honor als seus compromisos tant per al seu funcionament com per a les seves inversions i la seva connexió amb el món econòmic. A partir de l'acord assolit, durant els propers set anys la Generalitat destinarà 635 milions d'euros a finançar les inversions de les universitats, un 57,9 per cent més que al període anterior.

Els recursos inclosos en el Pla d'inversions universitàries 2007-2013, que es sumen als ja previstos en el Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques catalanes, que està en fase d'execució, ens permetran afrontar amb estabilitat pressupostària la integració del sistema universitari català en l'espai europeu d'educació superior, que és un dels principals reptes que tenim i que permetrà afrontar reptes com ara la definició d'un mapa universitari de titulacions que respongui a la realitat de la demanda social de Catalunya.

A més, per tal de garantir l'equitat, treballem en l'establiment d'un programa propi de beques i préstecs que coincideixi amb la implantació del nou mapa de titulacions, així com a revisar les formulacions d'aportació privada i la implicació de les universitats en la gestió i captació de recursos.

El Govern no només ha augmentat els recursos públics destinats a les universitats i a la recerca i està desenvolupant iniciatives en el terreny també de les telecomunicacions, com el projecte «Banda ampla rural», que a finals d'aquest any donarà cobertura a més del 95 per cent de la població de Catalunya, sinó que acompanyarà les polítiques públiques de noves mesures, també, per avaluar l'eficàcia de la inversió realitzada.

Senyores i senyors diputats, no sé si l'acord assolit fa poc més d'una setmana entre el Govern de la Generalitat i el Govern central és un acord històric, però estem davant de l'oportunitat de corregir un dèficit que sí que era històric, i de dotar Catalunya de les infraestructures que necessita per créixer i progressar de forma harmònica i sostinguda, i de fer-ho responsable al disseny

estratègic del seu futur. Des de començament de segle, Catalunya creix demogràficament a un ritme extraordinari, i el Govern és conscient d'aquesta realitat i de les seves potencialitats. Per això i pel retard acumulat durant anys, avui des del Govern de la Generalitat s'estan invertint prop de 14.000 milions d'euros en infraestructures de diversos tipus: viàries, ferroviàries, hidràuliques, ambientals i socials. S'hauria d'haver començat abans; cert. S'hauria d'haver començat quan era el moment de preveure el futur i anticipar-s'hi. Però el Govern no vol lamentar-se més per aquest fet i treballa per dotar el nostre país de les infraestructures que vol i necessita per satisfer el creixement de la mobilitat i créixer més equilibradament ara i en el futur.

Començaré parlant de transport. El nostre compromís amb el transport públic es fa evident amb el creixement de l'Autoritat del Transport Metropolità, que ja té un pressupost de gairebé mil milions d'euros, dels quals la meitat correspon a aportacions públiques.

L'ampliació de l'horari nocturn del metro tota la nit dels dissabtes i vigílies de festius ha estat un èxit. El metro nocturn ha superat àmpliament les nostres previsions, perquè ha tingut 350.000 passatgers en dos mesos. Per aquest motiu, òbviament, un cop acabat el període de prova –que és el dia 13 d'octubre, si no m'equivoco–, el metro continuarà obrint les nits del dissabte i les vigílies de festius de tot l'any.

El nostre compromís és seguir invertint en l'extensió de la xarxa de metro i de ferrocarrils i tramvies, a més de la d'autobusos. El mes de març passat es van reprendre les obres de prolongació de la línia 5; el mes d'abril es van començar les obres per fer el túnel del perllongament dels Ferrocarrils de la Generalitat de Terrassa, i abans de final d'any s'adjudicaran les obres d'ampliació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Sabadell.

A més, s'estan executant, com vostès saben, les obres de perllongament de la línia 3 entre Canyelles i Trinitat Nova, les de la línia 2 entre Pep Ventura i Badalona, i segueix la construcció de la línia 9, que serà un dels eixos vertebrals i vertebradors del transport de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Des del mes d'abril del 2004 fins ara, també, s'han posat en servei trenta quilòmetres de xarxa tramviària que donen servei a Barcelona, l'Hospitalet, Esplugues, Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Sant Feliu de Llobregat, pel que fa al Trambaix, i ara Badalona, Barcelona i Sant Adrià pel Trambesòs. I aquest any revisarem el Pla director d'infraestructures 2001-2010 per tal d'incloure aquelles actuacions d'infraestructures del transport que consensuarem amb les administracions locals, com ja s'ha fet amb la línia Cornellà - Castelldefels i la prolongació de la línia 3.

En la línia de les noves estratègies per al transport públic, vull parlar un moment del metro Baix Llobregat - metro Vallès, de les autoritats territorials de mobilitat de Girona, Lleida i Camp de Tarragona, de la integració tarifària i del Pla de serveis del transport públic.

Aquest mes de novembre posarem en funcionament el metro del Baix Llobregat, amb freqüències de sis o set minuts en hora punta, entre Martorell i Barcelona. I els

metros comarcals, amb freqüències cada vint minuts, entre Igualada i Manresa amb Barcelona. I per incrementar els usuaris del transport públic s'han incorporat a l'ATM els municipis amb transport públic de la segona corona metropolitana, i, com saben, s'ha creat l'Autoritat Territorial de la Mobilitat de Girona, Lleida i Tarragona, i aquest any també crearem la del Bages. I a començaments de l'any 2008, està prevista la integració tarifària a Girona i a Lleida, i també a Tarragona a finals de l'any que ve, amb l'horitzó d'assolir-la en el conjunt de Catalunya el 2012.

El Govern ha de seguir impulsant el transport públic al conjunt de Catalunya, i per això puc anunciar-los que durant aquest curs, també, tramitem un nou pla de serveis del transport públic de superfície de Catalunya que garanteixi unes mínimes dotacions del transport als diferents territoris de Catalunya.

Pel que fa a la xarxa viària, hem acabat la tramitació del primer Pla d'autovies, amb una inversió global de 1.629 milions d'euros. Com saben, hem adjudicat el desdoblament de l'eix Transversal; s'estan acabant les obres del desdoblament Manresa - Berga; estan en fase avançada els eixos Vic - Ripoll, Reus - Alcover i Massanet - Vidreres, i preveiem licitar Vilanova - Manresa a començaments de l'any vinent.

Estem executant obres planificades durant anteriors legislatures, i estem planificant també aquelles noves infraestructures que ens permetran garantir que l'Estat assumeixi els compromisos pressupostaris recollits a l'Estatut d'autonomia. A final de mes, tots els trams de la línia de l'AVE entre Barcelona i la frontera estaran licitats, i per Nadal l'alta velocitat haurà arribat a Barcelona. Gràcies a l'AVE, Tarragona i Lleida ja es troben a vint-i-sis minuts, i a partir del proper mes de gener Barcelona - Tarragona es farà en trenta minuts, Barcelona - Lleida en cinquanta-sis i Barcelona - Madrid en menys de tres hores.

Catalunya també aspira a tenir un aeroport que esdevingui un node de comunicacions globals; ho fa el Govern i ho fan els agents econòmics i empresarials que han anat expressant la necessitat, com vostès saben, de convertir l'aeroport de Barcelona en un *hub*, amb el nombre de vols intercontinentals que un país i una economia com els nostres requereixen avui i poden requerir en el futur.

L'acte de l'IESE es va produir en un moment adequat, perquè aviat s'han d'adjudicar les concessions per a la gestió dels espais de la nova terminal del Prat, la T-Sud. Aquests dies s'estan duent a terme les reunions de consulta entre AENA i els principals agents socials i econòmics, evidentment també amb el Govern –faltaria més– i amb coneixement del Govern.

Vostès saben que la Generalitat també ha expressat clarament quina és la seva posició sobre l'aeroport: ser determinants en la gestió del Prat, exigir ofertes solvents, compromisos concrets i estratègies clares de futur a les empreses que vulguin competir en l'assignació dels espais de la T-Sud.

Així mateix, el Govern, conscient dels moviments constants, també, que s'estan produint en les compa-

nyies i en les seves aliances... Vostès saben que d'aquí a l'entrada en funcionament, segurament, de la T-Sud, el primer semestre de l'any 2009, potser hi ha empreses que ara existeixen i no sabem si existiran, o potser hauran canviat d'aliança; potser hauran canviat, fins i tot, evidentment, també d'accionistes, i en alguns casos d'aliances. Per això volem disposar dels mecanismes de revisió necessaris per poder assegurar que, en el moment que la T-Sud entri en funcionament, ens donen els serveis requerits.

Així mateix, al llarg d'aquest darrer trimestre del 2007, el Govern aprovarà l'avantprojecte de llei d'aeroports i heliports, que regularà el cent per cent de l'activitat aeroportuària reconeguda per l'Estatut. I el primer semestre del 2008 preveiem aprovar el Pla territorial sectorial d'aeroports i heliports de Catalunya.

I, pel que fa a l'àmbit organitzatiu, el Govern va aprovar ahir la creació d'una societat limitada, Aeroports Públics de Catalunya, per impulsar i gestionar la xarxa d'aeroports competència de la Generalitat i aquells que siguin transferits, i donar suport al futur consorci de l'aeroport de Barcelona.

Aquests instruments, juntament amb la nova llei, definiran l'estratègia de futur de les infraestructures aeroportuàries catalanes, que es basarà en la gestió empresarial i comercial de la xarxa d'aeroports. Des del Govern ja hem començat a treballar en aquesta direcció, iniciant les obres de l'aeroport de Lleida, que es trobaran en funcionament esperem que a finals del 2008. Voldria destacar també l'adquisició dels terrenys per al futur aeroport Pirineus - Andorra, a la Seu d'Urgell, i la redacció paral·lela d'estudis de viabilitat que ens en permetran elaborar el pla director.

Per la seva banda, el port de Barcelona és clau per a la nostra economia també, perquè s'ha situat com un port líder d'Europa en el trànsit de creuers, s'ha convertit en un dels principals punts d'enllaç de Catalunya i d'Espanya amb el mercat global i representa una de les nostres principals vies de connexió amb els mercats asiàtics emergents. És el principal port amb relació a les mercaderies i el novè del rànquing europeu en el 2006. El port de Barcelona i la plataforma logística del delta constitueixen la primera zona logística mediterrània a l'entorn d'un port, i l'objectiu que tenim és convertir-lo en el principal *hub* logístic euromediterrani, assegurant la connectivitat de la xarxa terrestre amb els fluxos marítims, d'acord amb les expectatives de creixement que suposa la construcció de la nova terminal Sud i l'ampliació de la terminal actual de contenidors de Barcelona.

Aquest és l'objectiu del Pla de millora dels accessos al port, consensuat entre la Generalitat, l'Autoritat Portuària i altres institucions econòmiques, que ja s'ha presentat al Ministeri de Foment i s'està executant.

La precarietat de la xarxa ferroviària de rodalies de Barcelona ha provocat aquests darrers mesos, com vostès saben, serioses perturbacions en el seu funcionament que han afectat la vida quotidiana de milers d'usuaris. Sabem que el Govern de Catalunya, més enllà de les seves competències, s'ha volgut fer càrrec de la situació: hem demanat disculpes als ciutadans, hem exigit solu-

cions als responsables de rodalies, hem ofert la nostra col·laboració i estem participant en la gestió d'aquestes solucions. Actuant així hem volgut seguir la norma d'or que guia l'acció de la Generalitat: res del que passa a Catalunya no pot ser aliè a la seva màxima institució.

El Govern també ha expressat la seva posició amb relació al traspàs de la titularitat del servei de rodalies i trens regionals. En les diverses reunions de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat s'ha començat a perfilar la proposta de traspàs, que es farà d'acord amb el que preveu l'Estatut. Vull que quedi clar –i vostès m'ho han escoltat en alguna altra ocasió en aquesta cambra– que no acceptarem traspàsos en qualsevol condició. Es tracta de poder millorar la gestió i el servei als ciutadans. I els asseguro que garantirem les inversions actuals i futures en matèria ferroviària que ha de realitzar el Ministeri de Foment, perquè el Govern de Catalunya vetllarà pels interessos i les necessitats dels seus ciutadans.

L'assumpció de la competència de la Generalitat en la gestió de les rodalies comportarà un canvi de model ferroviari català, amb la tutela per part de la Generalitat dels dos operadors de transport ferroviari de viatgers dins de Catalunya: Ferrocarrils de la Generalitat i Rodalies. El Govern vol utilitzar aquesta competència de manera intel·ligent, cercant el benefici per als passatgers i aprofitant aquesta situació com una oportunitat per millorar constantment la qualitat del servei.

Pensant en el conjunt de Catalunya com un sistema, podem definir de manera sintètica el rol també que han de jugar els diversos territoris del nostre país.

La regió metropolitana de Barcelona necessita i tindrà unes infraestructures que la situïn com a punta de llança de l'ambició nacional de Catalunya, amb la capital al capdavant d'aquesta ambició.

Les Terres de Ponent creixeran amb l'agroindústria, una diversificació econòmica i una millora dels serveis públics que comptarà amb el nou aeroport d'Alguaire i amb el pla de regadius més ambiciós de la nostra història. L'any que ve començaran a regar-se les primeres mil hectàrees, amb el Segarra - Garrigues, després de tants anys. Ara va de bo. I això genera confiança, com ho vaig poder comprovar en la visita de fa unes setmanes a les comarques afectades per aquesta important infraestructura.

Les Terres de l'Ebre retrobaran el seu espai com a punt d'intersecció entre un arc mediterrani i un eix de l'Ebre que els ofereixen àmplies oportunitats estratègiques, com a territori amb una identitat pròpia.

I el Camp de Tarragona, que representa la segona àrea industrial de Catalunya, amb un port de primer ordre i un pol d'atracció turística fonamental, veurà resolta la connexió entre l'estació de l'alta velocitat i Reus amb l'eix del Mediterrani.

Les comarques de Girona, que són un referent clau del nostre país per la seva força creativa i la qualitat dels seus actius històrics, econòmics i patrimonials, ens continuaran assenyalant el nord de la gran Europa en el terreny universitari i científic, també.

I l'Alt Pirineu i l'Aran disposaran d'un nivell de serveis públics equiparable amb la resta del territori de Catalunya, que n'estimularà el desenvolupament integral com a frontissa de l'euroregió.

I les comarques centrals esdevindran, han d'esdevenir la clau de volta de l'equilibri territorial, amb l'inici del desdoblament de l'eix Transversal dintre d'uns mesos i les noves oportunitats que se'n deriven.

Mirin, el Govern treballa per avançar cap a un model de desenvolupament que permeti aprofitar les potencialitats industrials, turístiques i comercials de Catalunya, d'acord amb les necessitats de competitivitat de la nostra economia i la vertebració d'aquesta euroregió Pirineus - Mediterrània. L'aprovació de lleis que ens ofereixen eines noves i adequades per poder fer front als reptes de la política de sòl, de l'habitatge, de la rehabilitació urbana, del paisatge, fou una de les fites impulsades amb èxit l'anterior legislatura. Al nostre entendre, la tasca legislativa en aquest camp està essencialment resolta per a un bon període, i del que es tracta ara és d'aplicar les normes de les quals ens hem dotat, que estan donant resultats excel·lents.

Permetin-me posar-los només un exemple del que ja abans m'he referit de passada, no?, la Llei de barris. A tres anys de la seva aprovació, ha permès d'emprendre projectes de rehabilitació integral en setanta barris de tot Catalunya, amb una inversió total compromesa de 800 milions d'euros. En la present legislatura, ens proposem estendre els beneficis de la llei fins a un centenar de barris, de manera que aquesta iniciativa pugui abastar totes les àrees urbanes que es trobin en dificultats. Aquest Govern ja ha fet una convocatòria, ja resolta, i properament es farà la següent.

Amb aquesta mateixa ambició, ens plantejem estendre la dignitat i també la seguretat dels entorns urbans en situació de risc a les urbanitzacions de baixa intensitat que van aparèixer en el nostre país, com vostès saben, sobretot en els anys seixanta i setanta del segle passat. Per això el Govern trametrà al Parlament en els propers mesos un projecte de llei de millora de les urbanitzacions de baixa densitat.

en l'àmbit del planejament supramunicipal s'ha acabat la llarga etapa d'inacció que es va estendre durant més de dues dècades. El nostre compromís per a aquesta legislatura és aprovar els set plans territorials i, conjuntament amb aquests, continuar desenvolupament el Programa de sòl residencial i industrial.

Estem desenvolupant una acció de govern atenta a la diversitat del nostre país, a la necessitat d'estendre les noves tecnologies, i també a la necessitat d'estimular un model de desenvolupament que faciliti el progrés de la Catalunya interior, per caminar col·lectivament cap a un creixement sostenible de la nostra capacitat productiva.

Estem davant d'una transformació de fons del model energètic, també, que ens obliga a actuar. I per aquest motiu el Govern va aprovar i ara desenvolupa el Pla d'energia 2006-2015, amb l'objectiu de fomentar l'eficiència en el consum energètic i augmentar el pes de les

energies netes en l'estructura de producció, amb especial atenció, òbviament, a les energies renovables.

A la vegada, però, haig de manifestar amb tota claredat que una de les principals responsabilitats del Govern és garantir el subministrament a tota la població. I aquest estiu es va viure a Barcelona un episodi lamentable amb relació al subministrament elèctric, que va durar dies, durant dies, i va afectar molts milers de ciutadans. D'aquí a uns dies coneixerem les conclusions dels expedients informatius sobre les causes i responsabilitats de l'apagada de juliol. El Govern obrarà en conseqüència, i ho farà amb tota la contundència necessària, en funció de les conclusions de l'expedient.

La Generalitat vol extreure la seva exigència perquè es duguin a terme les obres i millores de les infraestructures de distribució i transport necessàries, i perquè les empreses elèctriques responsables del subministrament realitzin les inversions i el manteniment necessaris per garantir la qualitat del servei. És per això que vaig encarregar al conseller Castells la redacció immediata d'un projecte de llei que ha de garantir la qualitat del subministrament elèctric, que ahir mateix va aprovar el Govern i que el Parlament tindrà ocasió d'examinar properament.

En el desenvolupament de la política de l'aigua, que es troba sota la direcció del conseller Francesc Baltasar, treballem per donar continuïtat als passos iniciats en l'anterior legislatura per executar una gran part de les obres alternatives a l'anomenat en el seu moment «Pla hidrològic nacional», del Govern del Partit Popular.

A curt i mitjà termini, tenim previst desenvolupar un pla de modernització de l'Agència Catalana de l'Aigua, i enllestirem el Pla nacional de gestió de l'aigua a Catalunya a finals del 2009, en compliment de la Directiva marc de l'aigua, amb algunes actuacions que s'iniciaran o continuaran al llarg del 2008, com la planta dessalinitzadora de l'àrea metropolitana de Barcelona, el reforçament de l'abastament de la Costa Brava centre i les actuacions de reutilització al Llobregat, ja en marxa.

Amb relació al canvi climàtic, s'ha constituït l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic i s'ha iniciat el procés per a la primera convenció catalana del canvi climàtic i, per tant, per a l'elaboració final d'una estratègia catalana de canvi climàtic, amb l'horitzó del 2020.

Sento no poder estendre'm més en matèria de planificació urbanística i territorial, de residus, de gestió forestal, del medi natural... Però estic segur també que tindrem oportunitat de tractar aquests temes i altres més profusament en els torns també de rèplica. I ara voldria parlar breument sobre agricultura i medi rural.

El sector agrari està afectat per un escenari també de canvi, que s'afegeix a les incerteses pròpies d'un sector subjecte a factors naturals no sempre controlables. Hem de fomentar la integració empresarial i la capacitat de competir dels entorns cooperatius, potenciar la implicació dels agricultors en els processos de transformació i distribució i refermar, a través de l'agricultura, el nostre compromís també amb la revolució biotecnològica.

I hem de partir de la idea que la producció de qualsevol centre tecnològic del món és al nostre abast, i a la in-

versa: que nosaltres mateixos som capaços de produir tecnologia i vendre-la arreu del món per obrir un nou camp d'oportunitats. Aquest és el motiu, entre d'altres, pel qual s'ha creat el Centre de Noves Tecnologies i Processos Alimentaris.

El Govern, i especialment el conseller Llena, continuarà valoritzant l'agricultura com a sector clau per a l'equilibri i la sostenibilitat del territori; la promourà a través d'una inversió en regadiu de 1.538 milions d'euros durant el període 2007-2011, i garantirà la qualitat de vida rural a través del Programa de desenvolupament rural, recentment aprovat pel Govern, 2007-2013. Un món rural en transformació, molt diferent del que es pot veure en els museus que hi ha a l'estil..., al Museu de la Vida Rural que hi ha l'Espluga de Francolí, per exemple.

Mirin, fa deu mesos, alguns d'aquests programes a què m'he referit eren promeses electorals que avui ja s'estan convertint en polítiques i actuacions dissenyades amb una forta implicació dels sectors en molts casos.

El Govern vetllarà per una producció on l'origen esdevingui un element que pugui donar valor afegit i diferencial al producte, i continuarem participant de forma activa i decisiva en un entorn global que ens condiciona i ens estimula, tal com hem fet aquests mesos en el procés de reforma de l'OCM de fruites i hortalisses de la Unió Europea. Hem de consolidar el mercat local i hem de significar-nos decididament en el nou escenari internacional, per progressar en el mercat global.

Senyores i senyors diputats, la cultura ha de ser més transversal i menys dirigida. Els governs han d'estimular, promoure i difondre, molt més que no pas dirigir, la vida cultural d'un país. Per això hem volgut potenciar l'autonomia de la cultura catalana i la participació del sector a través de l'elaboració de l'Avantprojecte de llei del Consell de la Cultura i les Arts. Amb el consell dispoarem d'un instrument per regir la nostra política cultural, i paral·lelament vetllarem per la difusió de la cultura a la ciutadania i l'articulació d'un espai de comunicació propi.

Per tenir una cultura amb una presència adequada en el mercat global necessitem una cultura forta i ben estructurada en el mercat intern.

El departament que dirigeix el conseller Tresserras ha iniciat també, com vostès saben, el procés que ha de portar a la reforma del Museu d'Història de Catalunya, per convertir-lo en un museu nacional d'història de Catalunya. És un projecte d'una gran ambició cultural, en què el conseller sap que té el suport de tot el Govern, com ho és el conjunt també d'iniciatives relacionades amb el reforçament de la projecció internacional del conjunt d'Empúries en ocasió del centenari de l'inici de la recuperació arqueològica.

Per altra banda, i amb la intenció d'enfortir el mercat de proximitat, estem promovent el nou pla d'equipaments escènics municipals, la creació de l'agència de difusió artística i la dotació d'una biblioteca pública a tots els municipis de més de tres mil habitants. Hem de potenciar les indústries culturals i dimensionar i fer créixer el mercat, creant les condicions per a la projecció de la cultura catalana.

La cultura és també un sector econòmic de primer ordre, i des de la perspectiva industrial el Govern combina i ha de combinar el suport a la producció amb el suport a la distribució, el màrqueting i la promoció dels béns culturals. Necessitem disposar d'un teixit industrial capaç de donar serveis en qualsevol llengua, però també necessitem enfortir la indústria cultural en llengua catalana. Necessitem la potenciació de la indústria musical, editorial i cinematogràfica.

Precisament, la indústria editorial és a punt de viure un moment molt especial, d'aquí a un parell de setmanes, a la Fira de Frankfurt. Serà el gran moment de la indústria editorial. Però al seu costat serà tota la cultura catalana, amb la presència i participació dels seus principals actors i amb el suport de les institucions, que es presentarà un cop més davant del món.

Mai no havíem tingut una oportunitat tan gran com aquesta, i espero que la consciència de ser davant d'una ocasió excepcional i el sentit de la responsabilitat s'imposin per damunt de velles i absurdes controvèrsies. Estic segur que el conjunt d'activitats que conformen el programa preparat per l'Institut Ramon Llull serà un èxit i que ens permetrà deixar enrere les polèmiques que han envoltat durant massa temps la nostra presència a la fira. El bé no fa soroll i el soroll no fa bé. I si en algun lloc és d'aplicació aquesta sàvia dita popular, crec que és aquí, no? Vull expressar, doncs, el meu reconeixement pel treball discret, tenaç i ben orientat que han dut a terme els responsables de l'institut, així com els esforços que el conseller Tresserras i el vicepresident Carod realitzen també per normalitzar tant com sigui possible les relacions amb les institucions culturals d'altres territoris de parla catalana.

Bé, una de les prioritats del Govern ha estat i és també el Projecte de llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que properament aprovarà el Parlament, amb l'objectiu d'assolir uns mitjans públics més professionals i més desgovernamentalitzats, i que passarà a anomenar-se, diguem-ne, aquesta corporació, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Al mateix temps, i per seguir amb la racionalització i l'enfortiment dels sectors, seguirem impulsant el trànsit a la TDT per tal de potenciar la televisió de proximitat i, alhora, garantir la viabilitat i la presència de la petita i mitjana empresa audiovisual.

També properament el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació trametrà al Consell de l'Audiovisual de Catalunya els criteris per tal d'obrir un concurs d'adjudicació de les freqüències de ràdio comercial, i iniciarem un procés de reforma, també, dels sistemes d'ajuts a les empreses periodístiques.

Bé, el Govern ha expressat voluntat, il·lusió i determini de millorar les condicions individuals de vida dels ciutadans del conjunt del nostre país, comptant amb una Administració transparent, moderna i eficient. Al juliol passat el Govern va aprovar i va acordar traslladar al Parlament el Projecte de llei de creació de l'Oficina Antifrau. Així mateix les mesures de qualitat dels serveis públics, que es presentaran properament, orientaran l'Administració de la Generalitat cap a tres grans objectius: la preeminència de l'atenció als ciutadans,

l'aplicació de criteris d'eficiència en la gestió i l'extensió de l'ús de les noves tecnologies.

El Govern continuarà treballant per acostar l'Administració a la ciutadania a través de les tecnologies de la informació i la comunicació. Aquest és l'objectiu de les mesures que s'han dut a terme per facilitar l'accessibilitat digital al diari oficial, des de la supressió de l'edició en paper el mes de juny passat. I el reconeixement internacional que està assolint la pàgina web de la Generalitat com a finalista dels Premis Europeus de Govern Electrònic, en la categoria de Transparència i Participació, ens demostra que avancem en la bona direcció, que els ciutadans troben el que busquen perquè el Govern proporciona la informació amb transparència. Crec que és de ressaltar que l'any 2006 la pàgina web de la Generalitat rebés 70 milions de visites i actualment es mantingui a un ritme que ens fa preveure assolir els 80 milions el 2007.

En l'àmbit de la funció pública a mitjà termini hi ha previstes una sèrie de mesures també per dotar d'uniformitat els processos selectius, consolidar la mobilitat interadministrativa i la carrera professional. I tots aquests aspectes també seran recollits conclusivament en una futura llei de la funció pública catalana i una nova llei d'organització i funcionament de l'Administració en què treballa el conseller Puigcercós.

I com a aspecte a destacar entre aquests compromisos de reforma de l'Administració, també hi ha prevista la creació d'una oficina per al desenvolupament de l'Administració electrònica, que vetllarà pels necessaris elements de modernització que corresponen a una administració àgil i propera.

Bé, per una altra banda, la Generalitat ha enfortit la seva aliança amb els ajuntaments catalans. Un increment de més del 100 per cent dels recursos que la Generalitat ha destinat als fons incondicionats de finançament dels ens locals en els darrers quatre anys demostra el compromís amb una gestió dels recursos públics propera a la ciutadania. La propera convocatòria del Pla únic d'obres i serveis, aquest mes d'octubre, consolidarà aquesta orientació al creixement. El Govern ha desenvolupat també un important esforç a través del fons de cooperació local. I la llei del consell de governs locals es presentarà en els propers mesos i ens permetrà potenciar la veu de les entitats socials a l'àgora pública catalana. El reconeixement que suposarà la seva aprovació i l'impuls de la legislació de règim local, i sobretot de la llei de finances locals, ens permetrà renovar la tradició municipalista del nostre país.

L'activitat parlamentària ha tingut un ritme prou alt aquest primer curs de la vuitena legislatura. En menys de deu mesos la cambra ha aprovat deu lleis, la majoria amb el concurs de l'oposició, i crec que aquest balanç qualitatiu és un bon símptoma també de la qualitat democràtica del nostre sistema parlamentari. En aquests moments hi ha disset projectes de llei en procés de tramitació.

Conscientment no he volgut posar en el centre de la meua intervenció, aquí al començament, la qüestió del desplegament estatutari perquè el Govern vol ser valorat pel conjunt de les seves actuacions, no? I ja en la meua

intervenció durant el debat d'investidura em vaig comprometre a aplicar i desplegar l'Estatut amb la màxima ambició i, al mateix temps, amb el rigor exigible en un procés de tanta transcendència com aquest.

El Govern ha observat una conducta serena, allunyada d'alarmismes i pessimismes extemporanis. Tanmateix, voldria repetir aquí el que vaig afirmar en acomplir-se els primers cent dies, no?, del nou Govern, en relació amb els riscos que podria comportar un pronunciament desfavorable per part del Tribunal Constitucional. Vaig dir: «Si d'aquest pronunciament en sortís disminuït l'autogovern de Catalunya, les institucions i les forces polítiques catalanes sabrien treure'n les conclusions pertinents per reorientar la seva acció política i institucional. El Govern, i jo com a president el primer, defensarà l'autogovern de Catalunya amb la màxima fermesa, sense renúncies, i, al mateix temps, amb la màxima lleialtat institucional.»

Senyores i senyors diputats, el Govern s'ha marcat uns objectius i un mètode per assolir-los, amb un sentit realista del *tempo*, decidit a evitar vacil·lacions i dilacions innecessàries en el ritme del desplegament. El desplegament estatutari té uns passos i uns ritmes. Els acomplirem. I exigirem que s'acompleixin. Ja he dit altres vegades que el Govern de la Generalitat no serà en cap moment negligent respecte a les seves obligacions, ni consentirà cap dilació injustificada per part del Govern de l'Estat.

I la millor mostra d'aquesta actitud és el camí que les nostres institucions ja han recorregut en matèria de política legislativa, d'acord amb cinc principis. Primer, l'ambició nacional per assolir el màxim nivell possible d'autogovern, en el marc de l'Estatut; segon, el compromís social per donar prioritat als preceptes que amplien el nostre sistema de benestar; tercer, l'eficàcia per aplicar l'Estatut amb diligència; quart, el rigor, el rigor per assegurar tots els passos que anem donant, i, cinquè, la lleialtat institucional entre les administracions implicades en el desplegament estatutari.

En l'àmbit de les iniciatives legislatives el Parlament ha aprovat la Llei de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, la Llei del Consell de Relacions Laborals, la Llei de l'Agència Tributària, que significa un pas endavant qualitatiu i d'indubtable transcendència en el desplegament de l'Estatut. Serà també un pas important per a l'adaptació del nostre marc institucional a l'Estatut l'aprovació del Projecte de Llei del Consell Garanties Estatutàries, que es troba en curs de tramitació en ponència conjunta, a partir del projecte aprovat pel Govern.

I en relació amb el desenvolupament dels àmbits competencials que caracteritzen la llengua i el dret civil, voldria destacar –ja hi he fet al·lusió– la tramitació dels projectes de llei del llibre tercer del Codi civil i del llibre quart del Codi civil de Catalunya. Aquests projectes de llei s'estan debatent conjuntament amb altres normes que ens permetran desenvolupar els nous espais competencials que preveu l'Estatut i les prestacions derivades dels drets i deures de ciutadania que s'hi reconeixen, en aquest cas el Projecte de llei del dret a l'habitatge i el Projecte de llei de serveis socials.

Conjuntament amb el desenvolupament dels drets i els deures, també s'ha impulsat la normativa relativa als principis rectors, amb el Projecte de llei de l'Institut Català Internacional per la Pau i el Projecte de llei del Memorial Democràtic, ambdós en tramitació parlamentària.

Estic convençut que l'aprovació d'aquesta legislació i la consideració parlamentària dels avantprojectes de llei que el Govern està elaborant i presentarà en els propers mesos, com la llei d'educació, la llei del president i el Govern de Catalunya, i la llei del consell dels governs locals, ens permetran continuar enfortint el vincle entre autogovern i ciutadania.

Paral·lelament també, com vostès saben, s'han iniciat els primers processos de modificació de la normativa estatal afectada pel nou Estatut, amb l'objectiu bàsic de fixar la presència i la participació de la Generalitat a les institucions de l'Estat. El primer resultat tangible en una llei orgànica ha estat la modificació de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional, que fa possible que els magistrats de l'alt tribunal nomenats pel Senat en el futur siguin escollits entre els candidats presentats per les cambres autonòmiques, aprofundint en l'avanç federal de l'Estat de les autonomies que alguns desitgem.

Ara és el nostre objectiu continuar amb les actuacions necessàries per aconseguir la plena aplicació del títol III a través de la inclusió de les previsions estatutàries en els projectes de llei orgànica que actualment estan en tramitació a les Corts Generals, com la Llei, entre altres, del Ministeri Fiscal, aprovada la setmana passada al Congrés dels Diputats, o la de modificació de la Llei orgànica del poder judicial.

I pel que fa a les relacions intergovernamentals Estat - Generalitat, durant el primer quadrimestre de l'any 2007 s'han constituït les comissions entre l'Estat i la Generalitat que preveu l'Estatut per fer efectius els traspassos de competències i serveis: la Comissió Bilateral, la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat - Generalitat i la Comissió d'Infraestructures. I el que és més important: el seu funcionament ha assolit una bona velocitat de creuer, de manera que podem dir que hem entrat en una fase de negociació permanent, que ve testimoniada pels progressos realitzats.

Fruit d'aquest esforç s'han produït les primeres transferències i s'han establert els mecanismes de col·laboració necessaris per garantir un desplegament rigorós i diligent de l'Estatut. S'ha acordat el traspass efectiu de: l'Hospital Clínic, la primera fase d'ordenació i la gestió del litoral, la seguretat privada, el notariat i els registres públics, la declaració d'utilitat pública de les associacions, l'aplicació dels beneficis fiscals a les associacions i fundacions, i les funcions d'assignació de l'ISBN i l'ISSN, que, com saben, es va fer efectiu a la darrera reunió de la Comissió Mixta de Transferències, demostrant la voluntat compartida pels governs de l'Estat i de la Generalitat d'avançar en el desplegament estatutari de traspassos.

S'han iniciat també les negociacions per al traspass de les beques i ajuts de l'ensenyament universitari i no universitari, de funcions i serveis en matèria d'immigració, de comunicacions electròniques i en la inspecció

de telecomunicacions, dels serveis de rodalies –a partir d'una proposta que s'ha de presentar a la comissió abans de l'1 de gener de l'any que ve–, de la Inspecció de Treball, de l'expedició i homologació de títols i estudis estrangers en ensenyaments no universitaris, i del Museu Arqueològic de Tarragona.

I, simultàniament, s'estan desenvolupant els mecanismes, també, de participació de la Generalitat en els organismes de l'Estat i les seves decisions. Ja s'han definit cinc instruments de cooperació: els informes preceptius de la Generalitat en la presa de decisions de l'Estat; els convenis de col·laboració que s'han de signar, per exemple, amb relació a la promoció i la difusió exterior del català; la participació de la Generalitat en els òrgans de l'Administració de l'Estat; la participació de la Generalitat en els procediments administratius de l'Estat, i la cooperació per al desenvolupament de les relacions amb la Unió Europea i l'acció exterior.

Mirin, la transcendència institucional de les funcions de les tres comissions bilaterals i la nostra capacitat política d'arribar a acords amb l'Estat assenyalava ja d'entrada l'oportunitat de generar els necessaris espais també per tal que el Govern i els diversos grups parlamentaris disposin d'un marc de col·laboració per debatre i obrir el camí del desplegament estatutari.

Amb aquest objectiu el Govern va acordar el mes de febrer la creació del Consell per a l'Impuls i el Seguiment del Desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. El consell, presidit pel vicepresident Carod, s'ha reunit en dues ocasions i es tornarà a reunir també al llarg de les properes setmanes. El consell ha de ser l'àmbit idoni perquè el Govern comparteixi i reculli tot allò que els grups vulguin aportar amb relació a una feina que, com es va demostrar amb l'Estatut del 79, ni és simple ni és fàcil, sinó que estarà, evidentment, també, plena de dificultats.

Aquesta vuitena legislatura serà també, com vostès saben, la legislatura del nou model de finançament, no d'aquells nous models dels quals n'hi havia un cada cinc anys, sinó d'un nou model de finançament que tots –n'estic convençut– volem estable, que ens garanteixi més recursos i també més coresponsabilitat fiscal.

Amb l'Estatut del 2006 no és possible qualsevol model. S'estableixen uns criteris que van més enllà dels principis més o menys genèrics. Suposa, per tant, el millor punt de partida que hem tingut fins ara en matèria de finançament.

I, pel que fa a les nostres obligacions, com ja he explicat, s'ha complert escrupolosament amb els terminis que fixa l'Estatut en la creació de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Generalitat - Estat o la creació de la Llei de l'Agència Tributària de Catalunya, acordada també amb el suport del principal grup de l'oposició, com pertoca als grans temes de país, i ja s'ha començat a treballar amb l'Estat en la creació del consorci, i al llarg dels propers mesos s'aniran concretant els termes de la seva creació.

Hem de desplegar l'Estatut amb la voluntat recíproca d'entesa i lleialtat que fins ara ha marcat la negociació, amb acords i també amb discrepàncies, perquè ja he dit

que aquest no serà un camí fàcil; això la història també ens ho diu. Però només així es forjarà, crec, una base de confiança que ens permetrà assolir els objectius més ambiciosos també en els mesos que tenim per endavant. I s'equivoca qui vulgui entendre les negociacions per al desplegament de l'Estatut com un partit de competició on hi ha guanyadors i perdedors. Aquesta actitud provoca a vegades una imatge perversa que no respon a la realitat, que degrada el valor que percep la ciutadania en el nostre autogovern i que resulta contraproduent per als interessos de la societat catalana.

Bé, un altre cop, un altre gran camp d'acció de la política institucional també és Europa, i a ella em referiré. En la present legislatura el Govern s'ha proposat avançar i millorar la seva relació i la seva posició a la Unió Europea, fent el màxim ús de les noves prerrogatives estatutàries en aquest àmbit. És per això que el Govern va crear la Secretaria per a la Unió Europea, que té per missió assolir que el Govern esdevingui un actor europeu de primer nivell, capaç de fer avançar amb efectivitat els seus objectius de país en l'entorn de la Unió Europea. Per a aquesta missió, el Govern compta amb un instrument d'interlocució formal com és la Delegació del Govern davant la Unió Europea.

En política europea tenim dos grans reptes, no?: impulsar la capacitat institucional de la Generalitat en el sistema polític de la Unió i ampliar la nostra participació en les polítiques comunitàries.

Amb relació al primer àmbit, la Generalitat ha participat per primer cop en el procés de reforma dels tractats de la Unió Europea.

Al mateix temps, hem treballat per enfortir la posició institucional de Catalunya en els afers europeus que afecten les nostres competències, tant pel que fa a la formació de les posicions de l'Estat com a la representació directa de Catalunya en les institucions europees, en particular el Consell.

I estem contribuint a reforçar la dimensió regional de la Unió Europea, participant activament al Comitè de les Regions i concertant posicions i actuacions, també, amb regions homòlogues de Catalunya; també en el marc de la Comunitat de Treball dels Pirineus, ara fa uns dies, i en altres fòrums. Durant aquest, precisament, any 2007, Catalunya ocupa la presidència de la xarxa de regions amb poder legislatiu de la Unió Europea (Regleg), que celebrarà la conferència de presidents el 15 i 16 de novembre a Barcelona, amb la voluntat d'obtenir el reconeixement que ens pertoca en el procés de construcció europea, d'acord amb les nostres competències.

I, d'una altra banda, també hem treballat per ampliar la participació de la Generalitat en les polítiques comunitàries.

I si hi ha una política europea que pren cada cop més importància és la política de recerca, desenvolupament i innovació. És per aquest motiu que estem impulsant la participació de la recerca i la innovació catalanes en el setè programa marc i altres programes de la Unió.

Una altra política europea en què Catalunya vol participar activament és la renovada política europea de veïnatge. I en aquest àmbit treballarem per donar con-

tinuïtat i gruix a la capitalitat de Barcelona i a l'associació euromediterrània, un paper que esdevé encara més rellevant en un moment en què s'han posat damunt de la taula noves iniciatives de cooperació més intensa.

La Generalitat ha participat recentment en la consulta sobre la nova política marítima de la Unió Europea i en la consulta sobre les perspectives de futur de l'espai europeu de recerca, i participarà en consultes futures sobre iniciatives que siguin d'interès per al nostre país, com per exemple aquelles que es desenvolupin en el terreny de la diversitat lingüística i cultural d'Europa. Precisament el vicepresident Carod va visitar Brussel·les i el comissari encarregat d'aquesta àrea tot just ara fa uns dies.

I en aquest terreny, en el terreny també dels afers exteriors de la Generalitat, crec que convé mencionar els viatges oficials del vicepresident a l'Índia i a Finlàndia, on va estar acompanyat pel conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i el conseller d'Educació, a més a més d'un bon grup d'empresaris del nostre país.

De cara al nou curs polític, la Secretaria d'Afers Exteriors seguirà incrementant la presència institucional de la Generalitat a l'exterior, a través del Projecte de Llei de la Catalunya exterior, i vertebrant una xarxa de delegacions oficials, a través de la conversió de la Maison de la Catalogne de París i la Delegació del Govern de la Generalitat a França i davant la UNESCO i de l'obertura de noves delegacions a Berlín i Nova York, que s'afegiran a les que ja en aquest moment tenim.

Bé, un cop fet aquest repàs a la política institucional, voldria tornar a incidir en les polítiques que el Govern ha plantejat i vol impulsar de cara al futur.

El Govern vol exercir la seva responsabilitat paral·lelament amb la voluntat de diàleg i d'acord amb el conjunt de forces polítiques, i també, molt especialment, amb el concurs de les forces representatives de la nostra societat civil. D'acord amb aquesta voluntat i responsabilitat, vaig proposar acords transversals en tres àmbits fonamentals per construir amb bases sòlides la Catalunya del segle XXI: l'habitatge, la immigració i la recerca. El president de Convergència i Unió em va demanar i vaig acceptar-li que una de les qüestions prioritàries per al Govern també, les infraestructures, formés part d'aquesta agenda de grans acords de país.

En els quatre àmbits ara proposats tenim una obligació, uns i altres, d'assentar solucions estables, des d'un diagnòstic sobre l'estat del país i de les seves necessitats compartit àmpliament i utilitzant els mecanismes i instruments que ens ofereixen les nostres institucions d'autogovern. No parlo només de les forces polítiques ni parlo només del que es pot fer des de l'Administració; no em cansaré de repetir que es tracta de reptes que concerneixen i impliquen tota la societat catalana. I és el moment de comprometre'ns a treballar de manera lleial i amb generositat per donar respostes a alguns dels reptes que junts podem abordar amb més garanties. Estic segur que si tots plegats demostrem ser capaços d'assolir grans acords en les matèries objecte de treball hauré recuperat part de la credibilitat perduda de la política davant de la ciutadania. I aquesta és una raó –crec– més per intentar-ho.

El Pacte nacional per l'habitatge 2007-2016 és el que avui es troba més avançat. Crec que som en el punt en què ja només falta acabar de verificar alguna voluntat política perquè es pugui signar i presentar davant de la societat catalana, i confio que el decurs de les properes setmanes podrem signar el pacte i enviar un nou missatge de confiança a la societat. Crec que pot ser un bon pacte; el Govern se'n felicita i felicita tots els interlocutors, econòmics, socials i polítics, que hi han participat i que hi estan participant. I també vull expressar el meu agraïment i la meua felicitació a tots els agents i professionals que durant aquests mesos han treballat i segueixen treballant perquè el pacte sigui possible. L'acord ha de ser acceptable i satisfactori per a totes les parts, globalment satisfactori per a tothom, la qual cosa comporta, és clar, que no respongui íntegrament a les pretensions o interessos de cap de les parts; per això és un pacte.

Els grans eixos que el conseller Francesc Baltasar i el seu equip han plantejat i debatut són els següents. Primer, millorar l'accés a l'habitatge, especialment per als més joves, preparant sòl per a la construcció de 250.000 pisos de protecció, la construcció de 160.000 habitatges, la mobilització de 62.000 habitatges avui desocupats i la provisió de fons per a ajuts al pagament d'habitatge bàsicament de lloguer. El segon és millorar les condicions del parc d'habitatge amb la rehabilitació de 300.000 unitats. El tercer és millorar les condicions d'allotjament de les persones grans, les persones amb dificultats de tipus funcional. El quart és prevenir l'exclusió social residencial, amb la construcció de 12.500 habitatges destinats a aquesta finalitat. I el cinquè és garantir l'allotjament adequat a les llars mal ubicades o sense sostre, amb la provisió de 15.000 habitatges d'inclusió, 8.000 d'acollida i la posada en marxa d'un programa sistemàtic de lluita contra la infravivenda o la sobreocupació.

Paral·lelament, caldrà abordar i posar en marxa el desplegament normatiu de la Llei per al dret a l'habitatge i aprovar el decret d'habitabilitat, el decret que regularà el registre de sol·licitants i el pla territorial sectorial d'habitatge.

Aquest és el compromís que avui el Govern comparteix amb la majoria de forces polítiques i la societat catalana: convertir l'habitatge en una política d'equitat prioritària.

Catalunya també ha de poder-se situar en pocs anys en el grup d'avantguarda científica i tecnològica d'Europa. Aquest ha de ser l'objectiu del Pacte nacional per la recerca, que esdevindrà el vector de canvi principal del nostre model de competitivitat. Perquè ens trobem en un procés de transició cap a una nova fase de desenvolupament econòmic i emergeix el repte de la innovació com a motor de creixement. I, si volem situar-nos amb les economies més dinàmiques del món, hem d'avançar cap a una economia basada en el coneixement, que porti més valor afegit als nostres productes, que tingui una base científica i tecnològica sòlida i que incentivi la transferència de coneixement i creixement empresarial. El conseller Josep Hugueta ha assumit la coordinació i l'impuls d'aquest pacte i ha posat en marxa ja els pri-

mers equips de treball i consulta al món universitari, al món científic i de l'empresa.

Per aconseguir els seus objectius, el Pacte per la recerca pivotarà a l'entorn de cinc grans eixos de diàleg: les infraestructures i els mecanismes institucionals de recerca, desenvolupament i innovació a Catalunya; la definició de les mesures per potenciar-la, d'acord amb les polítiques estatals i europees, la cerca de l'excel·lència i la cooperació pública - privada; els recursos necessaris per desenvolupar les polítiques catalanes; les estratègies per impulsar una cultura de recerca, desenvolupament i innovació a la nostra societat, i el desplegament també de l'Estatut en matèria de recerca, desenvolupament i innovació.

Les conclusions i recomanacions del pacte, que el Govern vol tenir abans del primer semestre de l'any 2008, serviran de base per substituir també l'actual Pla de recerca i innovació.

I, pel que fa a les infraestructures, era més que evident que l'esforç de concertació per a l'establiment d'ordre de prioritats necessitava superar la prova també del no-acompliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut amb relació a les inversions de l'Estat a Catalunya i d'una major eficàcia i diligència també en la seva execució. Crec que a hores d'ara és difícil negar que de la primera de les condicions ens n'hem sortit notablement bé, probablement més bé fins i tot del que alguns optimistes imaginaven, com ho avalen els 4.365 milions d'euros recollits al projecte de pressupostos presentat ja al Congrés dels Diputats per a l'any 2008. Per cert, amb alguns centenars de milions sense projectes assignats. Que ningú es preocupi, ja els proposarem nosaltres; no és cap inconvenient, sinó més aviat un avantatge.

Ara i en els propers anys recau més que mai sobre nosaltres mateixos, sobre Catalunya, l'exigència en l'acompliment del que s'ha acordat i l'exigència d'eficàcia i diligència en la programació i execució de les inversions de les infraestructures necessàries per al nostre creixement.

La vertebració d'una Catalunya en xarxa és un projecte de modernitat que també exigeix un acord polític transversal. I l'objectiu d'aquest acord, que coordina el conseller Nadal, és assolir consensos bàsics i criteris compartits per al desenvolupament de les infraestructures de comunicacions, transports i telecomunicacions, així com de les infraestructures de distribució d'energia, de les hídriques i mediambientals. I aquest acord ens permetrà respondre a les exigències d'una economia productiva més competitiva i garantir una major igualtat d'oportunitats de la ciutadania i de les empreses en l'accés als serveis de proximitat i als mercats globals.

Ens hem de preguntar com volem que sigui Catalunya d'aquí a quinze o vint anys, i no cal pretendre acordar les respostes en quinze o vint dies. El pacte, estic segur que es farà, i es farà bé. Mentrestant, òbviament, el Govern segueix i seguirà treballant, amb un ritme inversor sense precedents.

Com a president de la Generalitat vull que Catalunya estigui en condicions de competir, de seguir competint

i de guanyar posicions entre les millors regions d'Europa.

Volem una Catalunya més equilibrada, una Catalunya que aprofundeixi en els corredors i les complementarietats que la relliguen amb València i Aragó, conscient que el seu marc més immediat és el que configura l'euroregió Pirineus-Mediterrània, i aquesta idea, juntament amb la d'articular un país en xarxa, és bàsica a l'hora de pensar les infraestructures viàries i ferroviàries, però també les portuàries i aeroportuàries. És en aquest sentit que vull un país que ordeni i potenciï el reequilibri entre les realitats metropolitanes del seu litoral i el conjunt del territori, connectat amb l'alta velocitat a València, Saragossa i Montpeller, amb un sistema portuari i aeroportuari de primer nivell internacional, a ple rendiment, d'acord amb les ambicions que com a país tenim.

Volem una Catalunya sense rerepaís, que pugui oferir el seu projecte de modernitat, de serveis, de cultura i de tecnologies a cadascun dels seus ciutadans i ciutadanes amb independència del seu lloc de residència. Vostès saben, senyores i senyors diputats, que el conseller ha estat treballant per aconseguir aquest objectiu.

El darrer gran pacte proposat que caldrà debatre i acordar al llarg del 2008 és el de la immigració. La immigració és, possiblement, el principal factor de canvi social, polític, econòmic i cultural que Catalunya està vivint en els darrers deu anys. El Govern entén que les actuacions i les polítiques en matèria d'immigració exigeixen el màxim consens social i polític, i alhora la màxima sensibilitat amb les persones nouvingudes que volen desenvolupar els seus projectes vitals al nostre país.

En el decurs dels propers mesos el Govern presentarà el Projecte de llei d'acollida, que estarà basat en l'experiència municipal i també en l'aplicació del Pacte de ciutadania i immigració 2005-2008, i això permetrà assolir –espero– la confiança necessària per abordar en condicions adequades la integració de les persones nouvingudes a través del Pacte per la immigració, que coordina, en nom del Govern, la consellera Capdevila.

El pacte, que en un mes començarà a perfilar-se, amb la serenitat i la recerca de consens que un tema com aquest requereix, s'estructurarà sobre la base de quatre eixos: la gestió dels fluxos migratoris, el mercat de treball i la immigració, l'adaptació dels serveis públics a la nova demografia i a la societat diversa, i la convivència i el model de societat. Ja s'ha creat el programa per a l'impuls i l'assoliment del pacte, que té com a objectius bàsics establir aquests consensos bàsics amb les forces amb representació parlamentària i també amb el teixit socioeconòmic i associatiu del país.

Bé, vaig acabant, senyores i senyors diputats. Mirin, durant aquests mesos han proliferat les opinions que consideren que l'acció de govern, en si mateixa, no és suficient, que també s'ha de proposar al país un horitzó i una esperança de futur. No cal que els digui que comparteixo aquesta necessitat, tot i que crec que no és cert que l'acció de govern no sigui portadora, en ella mateixa, d'una orientació que assenyalava un horitzó col·lectiu.

Però no em fa res ser molt més explícit sobre quina idea de Catalunya es sustenta la nostra acció de govern. És una idea de Catalunya tributària d'un llegat històric que hem d'administrar per preservar-lo i engrandir-lo, conscients de formar part d'una història i d'una cultura que ha perviscut segles. Tenim avui la responsabilitat de projectar aquest patrimoni cap al futur, amb el deure, òbviament, de transmetre la consciència de pertànyer a una comunitat cívica a les noves generacions i a la nova gent que avui configura una Catalunya diferent de la d'ahir, una Catalunya respectuosa amb totes les institucions, amb tots els símbols i amb totes les lleis del nostre ordenament jurídic, una Catalunya que no necessita cremar res per fer-se sentir i per fer-se valer.

Per això la idea de Catalunya latent en l'acció del Govern comporta una visió de la societat catalana d'avui tal com és; ni pensem en una societat ideal, conformada per paràmetres del segle passat, ni encara menys ens mouen designis dirigistes cap a una societat utòpica. Som conscients que el projecte nacional de Catalunya només és viable si es fonamenta en un coneixement i en un respecte profund de la societat catalana tal com és. I aquesta societat catalana és una societat plural, pels orígens de la seva gent, per la seva diversitat ètnica, per la seva varietat religiosa, per la seva heterogeneïtat social i per la seva disparitat política. És, en definitiva, una societat humanament més rica i socialment més complexa. Cap acció col·lectiva, política o cívica és possible sense reconèixer i reconèixer-nos en aquesta diversitat. I és en aquesta societat plural on hem de projectar el nostre llegat històric i cultural, i trobar la manera d'assegurar la seva transcendència en unes condicions històriques.

Per orientar aquesta acció col·lectiva cal una idea política apropiada a la nova complexitat. Jo he de dir que el meu ideal polític, el meu somni català és fer un país d'homes i dones lliures, que se senti orgullós de les seves arrels i, sobretot, compromès amb el seu propi futur; que doni les mateixes oportunitats a tothom, vingui d'on vingui, sigui com sigui i pensi com pensi. És la Catalunya de la llibertat i de la democràcia, que són els valors cívics bàsics que tothom ha d'acceptar i respectar per ser ciutadà d'aquest país. És la Catalunya del treball i de l'esforç i del mèrit, coherents amb la nostra millor tradició, que ha fet del treball el principal vehicle d'integració social. És la Catalunya acollidora, integradora i convivencial, disposada a obrir les nostres portes a tothom que es compromet amb els valors democràtics i estigui disposat a treballar de valent per al seu futur i a contribuir a l'esforç col·lectiu. És la Catalunya justa i social, una societat del benestar capaç de retribuir adequadament l'esforç del treball i de redistribuir la riquesa, capaç de protegir de les adversitats i de protegir-se del conformisme social. És la Catalunya, com dic, orgullosa de les seves arrels i de la seva identitat lingüística i cultural, oberta a noves veus, segura en el seu futur. Una Catalunya afermada en la seva singularitat lingüística i cultural i a la vegada oberta a la cultura universal; més segura i il·lusionada pel seu futur que pusillànime pel seu present.

És, en definitiva, una Catalunya positiva, optimista, emprenedora, oberta al futur, conscient de les seves oportunitats. És la Catalunya que ja ha après que la queixa i el

lament pel que hauria pogut ser i no ha estat o el posat antipàtic no ens ajuden a avançar. És la Catalunya que sap que guanyarà el futur amb l'esperit emprenedor, l'esforç tenaç, la cohesió social i la unitat política.

I aquesta Catalunya, com a comunitat democràtica, vol decidir sobre els seus interessos col·lectius, a través de les institucions d'autogovern pròpies i participant al màxim possible en les institucions polítiques espanyoles i europees que conformen el nostre complex marc polític.

Les institucions d'autogovern han de servir aquesta il·lusió col·lectiva. Aquesta és la meua missió; és la missió del Govern de Catalunya. No podem ser un fre, hem de ser el catalitzador d'aquest gran esforç col·lectiu a què estem convocats. A una societat emprenedora, treballadora, rica, amb projectes i iniciatives li corresponen unes institucions polítiques eficaces, eficaces i eficients en la comesa de les seves responsabilitats, i incentiva-dores, també, de la iniciativa social.

I és des d'aquesta perspectiva que volem orientar el desplegament de l'Estatut, més enllà de l'estricta compliment de les previsions jurídiques. És des d'aquesta perspectiva que cerquem el diàleg i l'acord social i polític en els grans temes de país, tal com els he exposat en parlar dels grans acords nacionals.

En definitiva, necessitem desplegar tot el nostre potencial humà, social i institucional, de manera que es desvetllin i s'aprofitin tots els talents. Només així –només així– aconseguirem que les oportunitats individuals es converteixin en un gran capital social.

No ens podem permetre que hi hagi encara massa joves que no completen la seva formació, ni tenir un percentatge significatiu de població activa ocupada en tasques per sota de la seva qualificació, ni que la positiva incorporació de les dones en el mercat laboral suposi un sobre-esforç per a elles i repercuteixi negativament en la seva vida familiar, ni que moltes iniciatives emprenedores i innovadores es vegin frustrades per obstacles burocràtics o per desconfiances rutinàries, ni que es malmeti el cabal d'experiència laboral i vital de la gent gran, cada cop més en condicions de mantenir una vida activa més enllà dels límits legals.

Mirin, la Catalunya d'avui es debat entre dues opcions: una opció conservadora, que considera que el més important és preservar el benestar assolit, i una opció progressista, que creu que aquest benestar d'avui només es podrà conservar i millorar si assumim el risc de ser plenament competitius en el món global.

La primera opció és un bitllet cap a la decadència (*veus de fons*), si volen, cap a una confortable decadència, però seria una mostra d'insolidaritat generacional inacceptable, perquè suposaria la ruptura del pacte social que ens compromet i que es compromet a assegurar el progrés humà generació rere generació.

I la segona és un bitllet cap al progrés. De ben segur que no es tracta d'una opció tan confortable; exigeix treball, risc i visió, però és l'única opció que pot garantir la millora del nostre benestar col·lectiu i la solidesa del pacte social intergeneracional. L'opció de progrés necessita un nou esperit col·lectiu i una nova mentalitat que ens

ajudin a superar alguns dels dilemes que ens paralitzen massa sovint, a tots plegats, i que, si persisteixen i s'enquisten, ens portarien a un carreró sense sortida. Per això hem de crear el clima social propici, perquè la innovació revolucioni el conformisme del pensament, les rutines collectives i l'aversion al risc dels instal·lats.

No anem enlloc si perdem el temps enredats en falsos dilemes; no es tracta d'elegir entre llibertat i igualtat, sinó de crear les condicions socials per garantir la llibertat per a tothom. Ni té sentit oposar drets i deures, sinó que hem de pretendre una societat de la responsabilitat, en què a cada dret li correspon un deure. Ni podem elegir entre entitat i globalització, perquè si volem preservar la nostra identitat hem d'entendre i acceptar la globalització com una dada de la realitat. Com tampoc podem triar entre competitivitat i benestar, perquè la condició del manteniment i la millora del benestar és ser cada cop més competitiu, de la mateixa manera que hem de superar la paràlisi que prova el dubte entre progrés econòmic i conservació del medi ambient. Ni crec que estiguin tampoc, perquè no ho estan, oposades l'equitat i l'excel·lència; en tot cas, hem de proposar associar a les polítiques d'equitat les polítiques de qualitat que ens permetran arribar a l'excel·lència.

I si cal superar els falsos dilemes ideològics per poder pensar i actuar sense cotilles, també ens és necessari superar altres falsos dilemes segurament més concrets. No ens serveix, per guanyar el nostre futur, la vella dicotomia Barcelona - Catalunya, perquè la Barcelona gran és la condició necessària de la Catalunya gran, perquè la plenitud de la nació no l'assolirem sense sentir-nos orgullosos de la nostra capital i sense dotar-nos dels instruments polítics i de les infraestructures físiques que vertebrin sòlidament la diversitat del país.

Ni ens serveix per al futur restar presoners del dilema, també excloent, entre Catalunya i Espanya. Perquè aspirem a una convivència harmònica i justa; perquè el nostre horitzó, compartit amb altres pobles d'Espanya, és Europa; perquè la nostra ambició col·lectiva d'autogovernar-nos ha de comportar la capacitat de decidir a través de les nostres institucions i a través de la influència de les institucions espanyoles i europees.

Ni tampoc ens ajuda a avançar cap al futur la falsa elecció d'alguns entre català i castellà, perquè hem de fer de la nostra riquesa lingüística un actiu per a la defensa i l'impuls del català i un estímul també per al trilingüisme que ens exigeix la nostra plena inserció en el món global.

Hem de tenir el coratge de ser lliures per imaginar el nostre futur, no? I això vol dir ser prou valents per des-

lliurar-nos de la nostra, a vegades, imatge idealitzada. A vegades sembla que enyorem una Catalunya admirada, sobretot quan pensem que la nostra moral col·lectiva s'ha vist ressentida, no?, per les campanyes desfermades contra Catalunya, especialment arran de l'Estatut.

Però només tornarem a ser punt de referència si superem la Catalunya acomplexada, la Catalunya de la queixa permanent i del mal humor. Si aquesta idea de Catalunya suscita un amplíssim acord social, la millor, l'única manera de fer-la realitat és el treball tenaç, continuat i obstinat. La Catalunya de l'esforç i del mèrit ha d'imposar-se a la Catalunya del lament i de la resignació i a la dels que ho volen tot sense fer sacrificis, també. Només farem nostre el futur si entrem en una fase de llarga durada d'acumulació de forces. És així, i només així, com farem més Catalunya, com farem la Catalunya gran, capaç de ser la pàtria estimada de tots i cadascun dels catalans i les catalanes.

Com els he donat a entendre, en la meua lògica política hi ha una continuïtat necessària entre la normalitat de la governació ordenada i la consecució dels objectius socials i nacionals més ambiciosos. Sóc més partidari, per entendre'ns, de la normalitat política que de l'excepcionalitat política, i estic convençut que el progrés de Catalunya està vinculat a l'enfortiment institucional per la via del ple exercici de l'autogovern definit i fixat al nou Estatut, i per això l'acció de govern del present i del futur que els presentat pretén trobar el punt just entre la timidesa i la temeritat: entre la timidesa que impedeix plantejar-se oportunament, no?, els problemes i que porta a la inacció o l'acció retardada, i la temeritat que porta, com vostès saben, a actuar amb impremeditació i precipitació.

Persisteixo, doncs, en el propòsit d'aconseguir una acció de govern conceptualment ordenada, racionalment executada i càlidament oferta als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, tal com vaig dir en el discurs de presa de possessió.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments.)

El president

Se suspèn la sessió, que reprendrem demà a les deu del matí.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i vuit minuts.